

Můj první 84. Hronov - den devátý

Poslední den 84. a první 85.

Tak a je to. Poslední den 84. Jiráskova Hronova je tady, ještě poslední účinkující, poslední setkání s kolegy, ohňostroj a závěrečný drink.

Co nám tedy poslední den přinesl? Loutky, tanec a muzikál. Poslední dopoledne jsme bez semináře nebyli. Sál Josefa Čapka a jeho okolí se proměnil na prostor pro vznik pohybu, příběhu a to i herců jen ožvlých. Prezentace seminářů nám nejen ukázala kvalitu seminářů, ale i energii a radost, se kterou se seminaristé celý týden bavili. Loutkáři nám nejen předvedli takřka klasického Macbetha, ale především nevšední kreativitu a vtip s jakým připravili představení, ale vyrobili i kulisy a loutky.

Inspirativní byly i výsledky dětského semináře a z jejich vytvoření světa loupežníků byla cítit originalita a smysl pro detail dětského výtvarníka i hravost lektorů :-).

Sobota byla ve znamení loutek, nejprve seminaristé a pak **Bubuliny** s jejich hříčkou **Medvěd!?!** dokázali, genialitu předlohy, která vznikla před více než šedesáti lety, a dodnes nese poselství sice trochu chmurné, ale o to více pravdivé. Výtvarná podoba, použití projekce i herecké výkony dávaly tušit nejen velké nadšení, ale i talent všech aktérů. Bohužel o představení **O Dolfíčkoví a Vlastě** souboru **TYAN** mohu snad napsat, že tomu autoři věnovali asi hodně energie. Ale někdy je méně více.

Taneční skupina **Light** byla bezva, jejich kreace **Trpaslík byl lesa král** nám předvedla, že když se spojí hravost a energie dětí spolu s originálními nápady, můžeme se pobavit, zasmát i poučit. Choreografie byla skvělá a drobné chyby se s praxí vytratí jako trpaslík z lesa. Divadlo **Vydýcháno** v představení **Jednou v Chelmu** předvedlo dobře nacvičené pásmo židovských příběhů.

Závěr večera patřil DS **Krakonoš** s inscenací **Malované na skle**. Podle recenze poroty národní přehlídky venkovských divadelních souborů se jedná o „...o dokonalé sejetí hudby a básnického významu...“, zdá se, že viděli asi něco jiného. Na JH to bylo to rytmické, hlasité, dlouhé. Choreografie byla bez nápadu, nebo spíše s nápady odjinud. Škoda, snad se příště zadaří.

Ano dnes je první den čekání na 85. Jiráskův Hronov. Ten předchodí ale nebude zapomenut, žádné představení si nezaslouží zapomenout. Stále ale cítím napětí ze skvělého představení **Pochyby**, radost z opery **Il congelatore – Zmrzovač** a výjimečné **A teď tu svou slabomyslnou...**

Díky všem, za rok AHOJ.

Alice Formánková